

عنوان مقاله:

آفرینش هنرمند مهاجر در فضای هیبریدی: تعامل نشانه های فرهنگی

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 16، شماره 22 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

هدا شب رنگ - استادیار زبان و ادبیات انگلیسی، گروه زبان انگلیسی، دانشگاه خاتم، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تجربه مهاجرت با نوعی تنش یا تناقض همراه است، مهاجر همواره با دستور/ خواسته ای دوگانه و متناقض رو به رو است. میزبان در آن واحد از مهاجر می خواهد هم با فرهنگ میزبان همانند و همسو شود و هم حدی از تفاوت را حفظ کند که این عمل منجر به ایجاد "پارادوکس همانندی و تفاوت" می شود. بدین صورت مهاجر در موقعیتی ناممکن قرار می گیرد: از سویی، باید فعالانه در فرآیند همانندسازی شرکت کند و از سوی دیگر باید فاصله ی خود را با فرهنگ میزبان حفظ کند. در این مقاله، ابتدا به بررسی عواقب وضعیت پارادوکس همانندی و تفاوت می پردازیم و سپس فیلم دختری شب تنها به خانه می رود ساخته آنا لیلی امیر پور که از فیلمسازان مهاجر ایرانی است را بررسی می کنیم تا ببینیم چگونه این هنرمند در بازنمایی هنر خود در واقع هویت هایی که به عنوان یک ایرانی- آمریکایی برای خود قائل است را در فیلمش برای بیننده بازنمایی می کند. فیلم او بازنمایی ملغمه ای از نظام های نشانه ای متفاوت است، نشانه هایی که همه به نظام نشانه ای میزبان (آمریکایی) یا مهاجر (ایرانی) تعلق ندارند. اگر چه این وضعیت ناممکن بسیار دردناک می نماید، اما هنر مهاجر از این وضعیت دوگانه سود می برد، چرا که نشانه های این هنر به تمامی از نظام های نشانه ای از پیش تعیین شده هالیوودی فارغ می شود و هنرمند مهاجر قادر می گردد در وضعیتی بینابینی یا هیبریدی به خلق اثری دست بزند که بسیار بدیع است.

کلمات کلیدی:

مهاجرت، هویت، نشانه شناسی، پارادوکس همانندی و تفاوت، وضعیت بینابینی یا هیبریدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268848>

